

Francis Frangipane: Kun sato on kypsynyt

[Francis Frangipane: When the Crop Permits](#)

On varmaa, että Kristuksen paluuta edeltävä ajanjakso tulee olemaan sekä vaikea että vaarallinen. Raamattu varoittaa, että Jumalan ääni saa kaiken järkkymään sekä taivaassa että maan päällä. Kaikki luotu järkkyy tai siirtyy sijoiltaan (Hepr.12:27).

Mutta Jumalan kalenterissa on muutakin kuin lisääntyviä tuomioita ja ylösotto. Jumalan valtakunta tulee laajenemaan ja osittain, mutta merkittävästi, perustetuksi uudelleen (Dan.2.44, Matt.24:14, Matt.13). Hengellisesti aikuiset ihmiset palvelevat Jumalaa hänen Valtakuntansa etujoukkoina. Ennen kuin Herra kirkastaa itsensä maailmassa, hän kirkastaa itsensä seurakunnassa (ks.Jes.60:1-3, Ef.5:27). Niinpä niiden kypsyminen Kristuksen kaltaisuuteen, jotka etsivät Herraa, ei ole lopun ajan tapahtumien vyöryssä mikään sivuseikka - se tulee olemaan päähuomion kohteena.

Kuuntelehan tarkasti, mitä Jeesus sanoi: *"Tällainen on Jumalan valtakunta. Mies kylvää siemenen maahan. Hän nukkuu yönsä ja herää aina uuteen päivään, ja siemen orastaa ja kasvaa, eikä hän tiedä, miten. Maa tuottaa sadon aivan itsestään, ensin korren, sitten tähkän, sitten täydet jyvät tähkään. Ja heti kun sato on kypsynyt, hän lähettää sirppinsä, sillä korjuun aika on tullut."* Mark.4:26-29.

Jeesus siis vertasi Jumalan valtakuntaa maamieheen, joka odottaa, että sato kypsyy. Sadonkorjuun tullessa maanviljelijät ovat huolissaan lähinnä kahdesta asiasta: sadon määrästä ja laadusta. Elin aikoinaan Iowan osavaltion itäosassa. Jotkin maissi- tai soijapapuviljelmät, jotka saattoivat keväällä lähteä hyvään kasvuun, epäonnistuivat tai jäivät kitukasvuisiksi johtuen epätavallisen korkeista tai matalista lämpötiloista tai sateiden vähyydestä. Tämän tuloksena maanviljelijät kyntivät satonsa maahan, sillä sato ei koskaan kypsynyt. Tähkissä ei ollut kypsää siementä.

Samoin kuin maanviljelijä ei voi korjata satoa, ellei vilja kypsy kunnolla, samoin Jumala etsii sellaisten Kristuksen seuraajien satoa, joiden kohdalla sato on saavuttanut hengellisen kypsyuden. Jumala haluaa, että sato on laadukasta, hän ei etsi pelkkiä numeroita. Huomaa siis, että Jeesus sanoi *"heti kun sato on kypsynyt, hän lähettää sirppinsä"*. Kristuksen paluu ei siis ole kiinnitetty mihinkään tiettyyn päivään tai tuntiin, vaan sadon hengellinen kypsyysaste on se, joka laukaisee lopun ajan tapahtumien vyöryn liikkeelle. Ymmärräthän, Jumala ei vilkuile kelloaan, hän tarkkailee sadon kypsymistä.

Miltä hengellinen kypsyys näyttää? Muista Paavalin sanoja, kun hän kirjoitti: *olemme valmiit rankaisemaan kaikesta tottelemattomuudesta, heti kun te itse olette tulleet täysin kuuliaisiksi* (2.Kor.10:6). Miltä täydellinen kuuliaisuus näyttää? Se näyttää siltä, että me kristityt *vangitsemme kaikki ajatukset kuuliaisiksi Kristukselle* (2.Kor.10:5). Toistan siis tämän: Jumala etsii meistä Kristuksen kaltaisuutta ja tarkkaa, onko se kypsynyt meissä

tarpeeksi, kun lähestymme lopun aikoja. Meidän kypsymisemme voi todella jouduttaa Herran päivän tulemista (2.Piet.3.12).

"Ihminen Jumalan kuvaksi" on se perusajatus, jota kohti Kaikkivaltias on pyrkinyt jo ennen aikojen alkua (1.Moos.1:27). Jumalan vihan purkautuminen ei ole Isän sydämellä ensimmäisenä tavoitteena. Tämä ei missään nimessä tarkoita, että olisimme jumalia tai että me otamme Kristuksen paikan, vaan se tarkoittaa, että Kristus on todellakin ottanut meidän paikkamme (Gal.2:20). Tätä tarkoittaa "kypsä jyvä tähkässä", se näyttää samalta kuin kypsä Kristuksen kaltaisuus.

Olemme aivan liian kauan ajatelleet, että pelkkä sadon määrä olisi Isän sydämellä. On totta, että pelastuneiden ihmisten määrälläkin on olennainen merkitys: *kun muista kansoista koottava määrä on tullut täyteen (Room.11:25)*. Mutta Kaikkivaltias Jumala ei pyri vain määrään, hän etsii ennen kaikkea hengellistä laatua.

Niinpä Herra ei vain katsele kalenteriaan ja ajattele, että "Oijoi, nyt on vuosi 2013 (tai 2020) ja minun pitää tuhota maa". Ei todellakaan. Eihän isäntäkään leikkaa viljaansa ennen kuin on kävellyt pellollaan, pitänyt jyvänäytteitä kädessään ja tutkinut huolella jyvän kosteutta ja kiinteyttä. Siksi toistan tämänkin: *sadon kypsyys määrää sadonkorjuun päivän*.

Niin monet kristityt ovat jämähtäneet hengelliseen alaikäisyyteen. He loukkaantuvat helposti, heidän keskittymisensä herpaantuu, he eivät rukoile ja harjoita hengellistä itsekuria. Luulemme, että Jumala on tyytyväinen, kun me vain roikumme jotenkin mukana, mutta Herra etsii vähän muutakin. Paavali sanoo, että Jumalan tavoite seurakuntansa suhteen on, että *me kaikki sitten pääsemme yhteen ja samaan uskoon ja Jumalan Pojan tuntemiseen ja niin saavutamme aikuisuuden, Kristuksen täyteyttä vastaavan kypsyyden (Ef.4:13)*.

Juuri paraikaa kristityt joka puolella maailmaa ovat kypsymässä enemmän Kristuksen kaltaisiksi. He elävät Intiassa tai Kiinassa, Afrikassa ja Etelä-Amerikassa, Euroopassa ja Pohjois-Amerikassa ja eri puolilla. Ovathan he suhteellisen pieni lauma, mutta "peittämättömin kasvoin he katselevat Herran kirkkautta kuin kuvastimesta" ja "muuttuvat saman kirkkauden kaltaisiksi, kirkkaudesta kirkkauteen" (2.Kor.3:18). Kun sato on kypsynyt, Isä lähettää sirppinsä työhön ja sadonkorjuun aika on tullut.

Rukoilkaamme: *Herra Jeesus, kun sinä tarkkailet sadon kypsymistä, auta minuakin kasvamaan täyteen kypsyyteen, että voin todella olla viljaa, joka on kypsynyt sinun näköiseksesi*.

Francis Frangipane

Copyright © 2013 Francis Frangipane. Tämä artikkeli on suomennettu Francis Frangipanen julkaisusta . Artikkelin on alunperin julkaistu koulutusohjelmassa [In Christ Image Training](http://www.icitc.org), jota tarjoaa www.icitc.org.